
IV. A mélységnek kulcsa

4.1 Valefor pecsétje

„A démonok olyanok, mint a szófogadó kutyák, jönnek, amikor hívják őket”

Remy de Gourmont

Az 1.5 és a 2.4 részekben bemutatott *Salamon Kis Kulcsai*, tizenhetedik századi varázslói kézikönyv első része, az *Ars Goetia* démonok megidézéséről szól. 72 démon leírása szerepel benne az alábbi rendszerezéssel: királyok, hercegek, fejedelmek, márkik, grófok, lovagok és elnökök.

A démoni mágia szövegei szerint annak érdekében, **hogy a démonokat megidéző személy** - angol szóval a *conjurer* - **védve legyen** és a **gonosz szellemek kontroll alatt maradjanak, pecsétek és angyalok használata szükségesek**. Valamennyi démonnak megfeleltethető egy-egy pecsét és angyal. A *Goetia* tartalmazza a pecséteket, az angyalokat azonban a kabbalisztikus *Shemhamforashban* találhatjuk meg - amit a 2.4 részben korábban megismertünk, és amiről azt tartják, hogy az Isten rejtett nevét is tartalmazza.¹

Tovább bonyolítja a dolgot, hogy ennek is van keresztény, zsidó és hermetikus változata. A zsidó verzió például azt állítja, hogy Mózes Isten 72 betűből álló nevének kimondásával volt képes átkelni a Vörös-tengeren. A megfelelő jogosultsággal rendelkező (szent) emberek is ezzel tudtak démonokat kiűzni.²

A *Shemhamforash*-sal kapcsolatos legkorábbi kéziratok valamikor 1150 és 1200 körül íródtak. A „félreérthetetlen név” generálásához a Kabbala pontos leírást ad és eredetének Mózes második könyvének (Exodus) 14:19-21 sorait teszik meg. A 16. században munkálkodó *Johann Reuchlin*, német katolikus humanista